

Szeghalom, 1902. december 19. – Budapest, 1985. április

Paraszti családban született. Négy polgárit végzett, 1922-től géplakatos tanuló, 1923-tól a Schlick-Nicolson Waggon- és Gépgyárban dolgozott, sztrájkban való részvétel miatt elbocsátották. 1925-től építkezéseken segédmunkás, majd 1926-tól a Siemens-Schuckert Műveknél lakatos. 1935-től 1946-ig a fővárosi Elektromos Műveknél kábelszerelő. 1944. márciusától fegyver nélküli katonai szolgálatra vonultatták be. Később Németországba vitték, Berlin ostroma idején 1945 márciusában megszökött. 1932-ben lett szakszervezeti tag, 1943-1944-ban a Szociáldemokrata Párt tagja volt, 1945-ben lépett be a Magyar Kommunista Pártba, három hetes pártiskolába járt. 1945-ben megválasztották az Elektromos Művek üzemi bizottsága elnökévé. 1946-tól 1949-ig a VAOSZ főtitkár-helyettese, majd 1952-ig a Magyar Közalkalmazottak Szakszervezete elnöke, 1952-től a Helyiipari és Városgazdálkodási Dolgozók Szakszervezetének elnöke volt, 1957-1963-ban főtitkára, 1963-1965-ben függetlenített elnöke volt, 1965-től társ-, 1980-tól haláláig tiszteletbeli elnök volt. 1949. május 15-én a Magyar Függetlenségi Népfront országos listáján pótképviselővé választották, behívására 1949. augusztus 10-én került sor.